

له اسرائیلو سره زموږ کرکېچ

(قصتنا مع اليهود)

ليکوال: د/ علي الطنطاوي.

ژباړن: انوار الحق (عاصم)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

زمونبر جگره خو له يهودو سره نده، يهود څه وخت د جگرې جوگه شول؟ آيا هغه وخت چې دوی ته خپل رسول (موسی عليه السلام) وويل: وځنگيرئ، دوی وويل: ته او ستا رب دې لار شي او وځنگيرئ، او که هغه وخت چې دوی يې فتحې ته راوبلل الله -جل جلاله- ورته اسباب چمتو او دروازه هم پرانيستې وه خودوی لکه د ډارېدلو مېرو په څېر ولرېدېدل او ويې ويل: ﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ هلته خو ډېر زورور خلک اوسپري، مونبر به هيڅکله هلته لار نشو ترڅو هغوی له هغه ځايه ونه وځي، هو! که هغوی ووتل نو مونبر د ورننوتلو لپاره چمتو يو.

دا ددوي مېراني دي، دوی داسې څوک خوبوي چې ددوي پرځای وځنگيرې، داسې څوک خوبوي چې دښمن له کلانه وباسي اودوی برېمن ورننوځي، ددوی حالاتو تغير ندی کړی، دوی د پخوا په څېر اوس هم بې زړه دي، دوی د نورو په وسله وځنگيرې او د نورو په ځواک غورې وهي....

د کتاب له متن څخه.

تقریظ

د خواره قلم او خوږ پیغام خاوند (د، علي طنطاوي صيب) د اثر (قصتنا مع اليهود)، (د يهودو سره زمونږ کړکېچ) ژباړه مې چې قدرمن ورور انوارالحق (عاصم) له عربي پښتو ته کړې وه له سر تر پايه ولوسته، دغه شهکار کتاب چې په اصل کې يوه وړه رساله ده خو ولې د وخت د غوښتنې او د مضمون د محتوا له مخې د يوه لوی چاپل تنده پرې ماتېږي، د ژباړې د انتخاب لپاره جالب ابتکار دی، پدغه رساله کې د اسرئيلو د اصلي څېرې او د فلسطين دلانجمنې توطيې پرده پورته شوې ده، طنطاوي صيب لکه د غورو کولو په ډول د فلسطين او اسرئيلو د سترگو ليدلی حال الفاظو کې انځوروي.

ژباړن هم زياته هڅه کړې چې دغه سبک وساتي، په ټوله کې دغه رساله د (أقصى طوفان) تاريخي شاليد راپه گوته کوي.

د ټول لوست قشر څخه تمه دا ده چې دا وړه رساله د اقصی او فلسطين په ننگه ولولي او ددې کړکېچ په اصلي څېره ځان خبر کړي.

حبيب الله (منيب ساپی)

د امام ابو يوسف عالي دارالعلوم استاد

د ژباړن سریزه

يهود هغه قوم دی چې د نړۍ پر مخ ځانونه د خدای استازي گڼي ، چې گواکې د نړۍ د چارو واک خدای دوی ته سپارلی ، ددې باور په اساس دوی نور قومونه خپل مريان بولي د هغوی مالونه او ځمکې غصبوي او د حیواناتو په څېر يې د زندگۍ اسباب شمېري ، ددوی تاریخ له دسيسو او د نورو له تابع کولو ډک دی ددې خبيث فطرت له کبله دوی مور هم نه يو پرېښي او له پخوا څخه مو ترمنځ کړکېچونه راروان دي هغه مهال چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- مدينې ته هجرت وکړ دوی ټولې کړې ژمنې ماتې او خپل اصلیت يې وښود ، د هغه په خلاف يې دسيسې جوړې کړې ، له دښمن سره يې لاس يو کړ ترڅو مسلمانان له منځه یوسي خودوی پدې پلان کې ناکام او له مدينې نه په سپکاوي وشړل شول .

دوی هر وخت د مسلمانانو په خلاف توطيې او سازشونه جوړ کړي دي چې ددې دسيسو په سلسله کې يې د شلمې پېړۍ له پيله په يو خطرناک پلان کار کاوه چې بالاخره په کال (۱۹۴۷م) کې يې د نړيوالو ځواکونو پر مټ خپل شوم پلان پلی او زمونږ پاکه خاوره (د فلسطين ۵۷ سلنه) يې لاندې کړه او اصلي استوگن يې ترې وشړل ، بيا په کال (۱۹۶۷م) کې دوی دسيناء او گولان په اشغالولو سره د مصر لخوا رسمیت خپل کړ او په کال (۱۹۹۳م) کې د فلسطيني ولسمشر ياسر عرفات او اسرئيلي مشر اسحق رابين ترمنځ توافق وشو چې په لوبديځه غاړه او غزه کې به فلسطينيان خپلواک تشکيلات جوړوي خو اسرئيلو د لويديځې غاړې (۶۰) سلنه او د غزې دېرش سلنه خاوره نوره هم لاندې کړه ، په (۲۰۲۰) کال د پېړۍ معامله چې ترمپ او د اسرئيلو لومړي وزير بنيامين نتياهو پرې اسرئيلو ته د فلسطين (۸۵) سلنه خاورې په ورکولو توافق وکړ .

اسلامي نړۍ چې څنگه د اندلس (هسپانيا) ، ترکستان ، بخارا او سمرقند په بايللو غلې پاتې وه د فلسطين په بايللو هم چوپه خوله ده ، په ځانگړي ډول زمونږ ځوان تېر د فلسطين هيواد ، لومړنۍ قبلې بيت المقدس ، هلته د مېشتو مسلمانانو او د خپل ازلي دښمن (اسرائيل) په هکله هيڅ پوهاوی نلري او نه يې پدې اخ وډب سر خلاص دی ، له يوه لورې دې وروستيو څرگندونو (پېړۍ معاملې) او له بل لورې د مسلمانانو په ځانگړي ډول د خپلو هېوادوالو غفلت زه دېته اړ کړم چې دا رساله وژباړم خو د اسرئيلو له خباثونو پرده پورته او نوی نسل پرې آگاه شي .

د کتاب په لیکلو باندې اگر که وخت ډېر تېر شوی دی خو اوس هم ورته د پخوا په څېر اړتیا لیدل کیږي او ددې لپاره چې دا کشفاله بڼه روښانه او د کتاب مطالب په پوره ډول واضح شي، اړینه مې وگڼله چې ددې کشفالي اړوند ځینې مواد له ویب سائیتونو، اردو او عربي کتابونو څخه راواخلم او د کتاب په پیل کې یې ځای پر ځای کړم ترڅو په روښانتیا سره د طنطاوي صیب وینا ولوستل شي.

د (اقصی طوفان) د طوفاني بریدونو د دوام په هېله

په درنښت

انوارالحق (عاصم)

د اسرائیلو دولت څنګه منځ ته راغی؟

د اسرائیل لفظ مفهوم:

په تاریخي لحاظ سره اسرائیل د یعقوب علیه السلام لقب دی، د یو خطرناک دښمن سره له غېږ نیولو وروسته ورته ورکول شو، له هغې وروسته د نوموړي قوم ته «اسرائیل» یا «اسرائیلي» ویل کېده، اوسني اسرائیلي ریاست وګړو ته اسرائیلي ویل کیږي.

ارض موعوده:

د بایبل مطابق خدای جل جلاله «اسرائیلي خاوره» چې په عبراني کې ورته «ارتزیسرائیل» ویل کیږي حضرت ابراهیم، اسحق او یعقوب علیهم السلام نسل ته د ورکړې ژمنه کړې وه، لدې کبله ورته «موعوده خاوره» ویل کیږي.

د اسرائیلي خاورې موقعیت:

«تناکا» یانې عبراني بایبل کې (چې عیسایان یې عهد قدیم The Old Testament بولي) د اسرائیلي خاورې د پولو اړوند بېلابېل خبرونه راغلي دي چې د هغې له مخې اسرائیلي خاوره د مصر له سمندره د فرات سیند پورې سیمې رانغاړي چې د هغې له رویه اوسنی اسرائیلي دولت (State of Israel)، لویدیځه غاړه، د غزې تړانګه، شام او لبنان شامل دي، ددې سیمو سربېره د سینا دښته (Sinai Peninsula) هم په اسرائیلي خاوره شاملیږي، یهود باور لري چې له مصر نه د بني اسرائیلو تبعید له دې لارې شوی دی، د یهودو سپېڅلو صحیفو موافق د اردن سیند ختیځه برخه چې د اردن ډېره برخه پکې شاملیږي هم د اسرائیلو خاورې برخه ده، ددې صحیفو موافق خدای جل جلاله له مصر نه وتونکو بني اسرائیلو ته د کنعان خاوره «ارتز کنعان» ورکړې وه.

اسرائیلي خاوره او اسرائیلي دولت:

۲۹ نومبر ۱۹۴۷م کې د ملګرو ملتونو عمومي اسمبلي یو تړون لاسلیک کړ چې د هغې له مخې د فلسطین برطانوي اشغال (British Mandate of Palestine) په اسرائیلي دولت (State of

(Israel) منظور کړ، عبراني ژبه کې اسرائیلي دولت ته «مدینات یسرائیل» ویل کیږي چې په عربي کې ورته «دولة الاسرائیل» وايي.

اسرائیلي دولت د جغرافیې له پلوه د روم سمندرګي جنوب ختیځ خواته په لویديځه اسیا کې پروت دی، د اسرائیلو پلازمېنه یروشلیم وټاکل شو البته حیثیت یې لانجمن دی چې له کبله یې ډېری هېوادونو خپلو سفارتونه په تل ابیب کې جوړ کړي دي.

حکومتي نظام له اړخه اسرائیلي دولت یو پارلماني جمهوریت (Parliamentary Democracy) دی، دا د نړۍ یواځینی «یهودي حکومت» دی چې نفوس یې د بېلابېلو قومونو څخه په یوې ایډیالوژۍ راټول دي.

ایلیاه او اسرائیل:

یهود د نړۍ په مختلفو برخو کې مېشت وو، د لومړي ځل لپاره په ۱۸۸۱م کې د عیسایانو له مذهبي زور زیاتي نه د ځان ژغورلو لپاره په هغو سیمو کې مېشت شول چې اوس ورته اسرائیل ویل کیږي، د یهودو دې انتقال ته په عبراني کې «ایلیاه» ویل کیږي، د ایلیاه دویم لامل د موسي هېس سوشلسټ صهیونستي افکار وو، یهودو د عثماني خلافت له مامورینو او عرب بزګرانو نه ځمکو پېرلو سره کلي اباد کړل او بزګري یې پرې کوله چې وروسته له ځایي عربو سره ددوی اړیکې پراخه شوې.

یو استریایي یهودي تیود هرتزل (۱۸۶۰-۱۹۰۴) (Theodor Herzl) د صهیونستي غورځنګ (Zionist Movement) اساس ایښی وو، نوموړي په ۱۸۹۶م کې د «یهودي حکومت» په نامه یو کتاب خپور کړ چې پکې د یو یهودي حکومت د قایمولو غوښتنه شوې وه، په ۱۸۹۷م کې نوموړي لومړنی نړۍ وال صهیونستي کانګرس راوغوښت.

د صهیونستي غورځنګ په پایله کې له ۱۹۰۴م-۱۹۱۴م په دوران کې د ایلیاه دویمه څپه راپورته شوه چې نږدې څلوېښت زره یهودیان په هغه سیمو کې مېشت شول چې اوس اسرائیل نومېږي.

بالفور دېکلاړېشن:

په ۱۹۱۷م کې د برطانیې بهرنیو چارو وزیر آرتر جی بالفور (Arthur J. Balfour) د «بالفور دېکلاړېشن» (Balfour Declaration) وړاندې کړ چې په هغې کې د یهودي عوامو لپاره په فلسطین کې یو جلا قومي وطن (National Home) جوړولو غوښتنه شوې وه، په ۱۹۲۰م د فلسطین لیګ آف نېشنز (League of Nations, Mandate Administered by Britain) د برطانیې د څارنې لاندې اشغال شو.

لومړۍ نړېوالې جګړې وروسته په ۱۹۱۹ نه تر ۱۹۲۳ او له ۱۹۲۴ نه تر ۱۹۲۹م کې د ایلیاه دریمه او څلورمه څپه راغله، پدې ترڅ کې د مېشتو خلکو او یهودو ترمینځ ټکر هم راغی. په ۱۹۳۳م کې د نازي ازم د انقلاب په پایله کې د ایلیاه پنځمه څپه راپورته شوه، په ۱۹۲۲م کې د سیمې په نفوس کې د یهودو وجود ۱۱ سلنه وو چې تر ۱۹۴۰ پورې ۳۰ سلنې ته ورسېد، تر هغه مهاله د سیمې ۲۸ سلنه خاوره د صهیونستي تنظیمونو او یهودو انفرادي ملکیت کې راغلې وه، د هولوکاسټ (whole cost) په پایله کې د اروپا بېلابېلو برخو کې مېشت یهودیان فلسطین ته په راتګ سره مېشت شول د دویم نړۍ والې جګړې پای ته رسېدو پورې په فلسطین کې مېشتو یهودو شمېر څلور لکو ته ورسېد.

۱۹۳۹م کې برطانیه یوه فرمان صادر کړ او فلسطین ته د یهودیانو په راتګ یې محدودیت ولگاوه، له دې مخکې ۱۹۳۶-۱۹۳۹م په دوران کې عربانو پدې قضیې سخت عکس العمل وښود، یهودیانو د ۱۹۳۹م وائټ پیپر د ۱۹۱۷م د بالفور د اعلان مخالفت وباله.

ځمک تلي یهودي ګروپونه:

کله چې د مېشتو عربانو او له بېرونه راغلو مېشت شویو یهودیانو ترمینځ تاو تریخوالی ډېر شو او د انګرېزانو په پلوی کې هم کمی راغی نو یهودیانو د (هګانا Haganah) په نامه دفاعي ګروپ جوړ کړ، وروسته د هګانا څو غړو یو پوځي ګروپ (ارګن Irgun) جوړ کړ او له هغې وروسته (اوراهام سټرن) د «ارګن» نه په جلا کېدو یو ډېر سخت دریځ ګروپ (لیهي Lehi) جوړ کړ چې په عام عرف کې ورته (سټرن ګینګ Stern Gang) ویل کیږي.

۱۹۴۸م کې د عرب اسرائیلي جګړې په منځته راتګ کې ددې ګروپونو ستر رول وو، له دې پرته له اروپا نه د یهودو انتقال، د اسرائیلو دفاعي ځواک تشکیل، له فلسطینه د برطانیه وتل او د اسرائیلو اوسنیو سیاسي ګوندونو په جوړېدو کې دې ځمک تلو یهودي ګروپونو اساسي رول اداء کړی دی.

اسرائیلي دولت د منځته راتګ اعلامیه:

د تاوتریخوالي په ډېرېدو، د یهود او عربانو ترمنځ د خبرو اترو له ناکامېدو وروسته برطانوي حکومت په ۱۹۴۷م کې له فلسطیني اشغاله د لاس اخیستلو پرېکړه وکړه. د ملګرو ملتونو عمومي اسمبلی د ۱۹۴۷م «یو این پارټیشن پلان» (UN Partition 1947) (Plan) صادر کړ چې له مخې یې فلسطین په دوه ریاستونو باندې د ویشلو امر یې ورکړ، یهودیانو ته یې ۵۵٪ او عربانو ته یې ۴۵٪ سلنه خاوره ورکړه، ددې پلان له مخې یروشلم د ملګرو ملتونو سیمه وګرځول شوه چې چارې به یې ملګري ملتونه پر مخ وړي، په ۲۹ نومبر ۱۹۴۷م د ملګرو ملتونو له لورې د ویش پلان تطبیقولو وروسته سمدلاسه ډېوډ بن ګوریان ومانه خو عرب لیګ رد کړ.

په ۱۴ مئی ۱۹۴۸م کې جاري شوي د اسرائیلي دولت د منځته راتګ اعلامیه ددې خبرې ښکاره اعلان وو چې د فلسطین برطانوي اشغال (British Mandate of Palestine) کې یو نوی یهودي ریاست منځته راغی، دا اعلامیه د برطانوي اشغال له پای ته رسېدو یوه ورځ مخکې د تل ایب په موزیم کې د «وادلیومي» (یهودي قومي کونسل) غونډه کې ولوستل شو او منظور شو، له منظورېدو مخکې یوه میاشت پدې باندې غور او فکر شوی وو.

په ۱۲ مئی ۱۹۴۸م د یهودیانو قومي شورا غونډه وشوه چې پکې پدې غور وشو چې د امریکې له لورې د امن تړون وړاندیز ومني یا د نوی ریاست د جوړېدو اعلان وکړي، د شورا له لسو غړو څخه شپږو د نوي ریاست په منځته راتګ رایه ورکړه.

له دې اعلان نه څو دقیقې وروسته د امریکا متحده ایالاتو نوی ریاست او ددې حکومت په رسمیت وپېژنده، درې ورځې وروسته د سوویت صدراعظم «ستالین» هم اسرائیل په رسمیت وپېژنده خو عرب حکومتونو او فلسطینیانو یې سخت مخالفت وکړ.

د اسرائیلي دولت موقعیت:

اسرائیلي دولت (State of Israel) شمال ته لبنان، ختیځ ته شام او اردن، جنوب لویدیځ ته مصر پروت دی، لویځ لور ته یې د روم سمندرګی دی او جنوب ته خلیجی هېوادونه دي.

د اسرائیلو رسمي ژبې:

د اسرائیل رسمي ژبې (Official Language) عبراني او عربي دي، انگلیسي په عام ډول بهرنی ژبه کارول کیږي، د اسرائیلو په وینا دوی په ۱۴مې ۱۹۴۸م کې له برطانیه نه ازادي اخیستی ده.

د اسرائیل نفوس:

د ۱۹۹۵م سرشمېرنې موافق د اسرائیل ټول نفوس پنځه پنځوس لکه اته څلوېښت زره پنځه سوه درویشت (۵۵۴۸۵۲۳) وو چې په ۲۰۰۶م کې د یو تخمین موافق شپږ او یا لکه شپږویش زره نفوس اندازه شوي وو.

د امریکا متحده ایالاتو د سرشمېرنې ادارې د (۲۰۱۷-۲۰۱۸) آپکال له پلوه د گولان څوکه او ختیځ بیت المقدس د نفوس سربېره اسرائیل اوس (۸۶۷۵۴۷۵) نفوس لري.

چې د نفوس له پلوه اسرائیل په نړۍ کې (۹۸) هېواد دی.

په گولان فرعي ولسوالۍ کې (۲۲۹۰۰) نفوس او په ختیځ بیت المقدس کې (۲۱۵۹۰۰) نفوس ژوند کوي.

د اسرائیل مساحت او سرحدونه:

په ۱۹۶۷م کې تر کنترول لاندې راغلو سیمو نه پرته د اسرائیل ټول مساحت ۲۰۷۷۰ کیلومتره مربع دی، دا چې ختیځ یروشلم او د گولان څوکه سربېره د اسرائیل قانون لاندې راغلو سیمو مساحت ۲۲۱۴۵ کیلومتره مربع دی.

ټوله ۲۲۱۴۵ مربع کیلو میتره

ځمکه: ۲۱۷۰۵ مربع کیلو میتره

اوبه: ۴۴۰ مربع کیلو میتره

د مساحت له پلوه دا هېواد په نړۍ کې ۱۵۳ هېواد دی.

یادونه: اسرائیل کومې ټاکلې پولې نلري دوی د خپل پلان موافق مخ په وړاندې روان دي او یو په بل پسې سیمې لاندې باسي.

سرحدی هیوادونه: مصر ۶۲۰۶ کیلو میتره، د غزې ترانګه: ۵۹ km کیلومتره، اردن: ۶۳۳۶ کیلومتره (۲۰ km) کیلومتره په مړه بحر کې دننه ده، لبنان ۷۱۰۷ کیلومتره، سوریه ۷۹ km کیلومتره، لویدیځه غاړه ۸۲۷۸ کیلومتره

د اسرائیل په تاریخ کې مهمې پېښې

برتانیې د فلسطین اشغال پای ته رسولو نه یوه ورځ مخکې یانې ۱۴ مئی ۱۹۴۸ کې د اسرائیل دولت د جوړېدو اعلان وکړ، له دې وروسته مصر، شام، اردن، لبنان او عراق سره د اسرائیل جګړه پیل شوه دېته د ۱۹۴۸م عرب اسرائیل جګړه ویل کیږي، د جون په پیل کې ملګرو ملتونو د یوې میاشتې لپاره اوربند وکړ چې پدې ترڅ کې اسرائیل په رسمي بڼه د «اسرائیلی دفاعي ځواک» تشکیل کړ، په ۱۹۴۹م کې اوربند وشو او د «ګرین لاین» په نامه عارضی پولې وټاکل شوې، اسرائیل ته یې د اردن سیند لویدیځ ته د اشغال شوې سیمې (۲۶) سلنه نوره برخه هم ورکړه، اردن په جوړیا او سماریا باندې ولکه ټینګه کړه چې په لویدیځه غاړه مشهور ده، مصر په یو ساحلي سیمه ولکه ټینګه کړه چې د غزې ترانګه ورته ویل کیږي.

د جنګ له کبله د نوي جوړ شوي اسرائیلی ریاست نه عربان وکوچېدل، چې د ملګرو ملتونو د اټکل له مخې اووه لکه یوولس زره فلسطینیانو خپل کورونه پرېښودل.

د اسرائیل د جوړېدو نه وروسته په یو کال کې دننه له عرب خاورې او اروپا نه د راغلیو یهودیانو له کبله د اسرائیل نفوس دوه برابره شو.

په ۱۹۵۴ او ۱۹۵۵م کې د اسرائیل لومړي وزیر «موشي شیریت» د واک پر مهال د «لیوان افیئر» (Levon Affair) له کبله اسرائیل په سیاسي ډګر کې د رسوایی سره مخ شو، د «لیوان افیئر» په پایله کې په مصر کې د بمې چاودنو ناکامه هڅه وشوه، ددې په عکس العمل کې مصر د سویزکانال واخیست چې پدې برطانیې او فرانسې سخت غبرګون وښود، ددې پېښې او استشهادهانو د پرلپسې بریدونو نه وروسته اسرائیل د دواړو زبرځواکونو سره پټ لاس یو کړ او د مصر په خلاف جګړه پیل کړه، د سویز بحران په پای ته رسېدو سره برطانیه، فرانسه او اسرائیل په ملګرو ملتونو کې له خورا رسوایی سره مخ شو او اسرائیل د سینا له دښتې خپل پوځونه راوغوښتل.

په ۱۹۷۶ مې کې اسرائیل له مصر، اردن او شام سره جګړه پیل کړه چې شپږ ورځې و غځېده دېته شپږ ورځنۍ جګړه (Six Day War) ویل کېږي.

۱۹۶۷م کې یو اسرائیلي هوایي الوتکې په (ایس ایس لبرتي) باندې برید وکړ چې په پایله کې ۱۳۴ امریکایي پوځیان ووژل شول، امریکایي او اسرائیلي پلټونکو ددې پېښې پلټنه وکړه او دې پایلې ته ورسېدل چې دا یوه دردوونکې پېښه وه چې د «لبرتي» په پېژندنه کې د شک پر بنیاد منځ ته راغله.

۱۹۶۹م کې «ګولډا مائر» د اسرائیل لومړۍ وزیره وټاکل شوه، تر اوسه پورې دا د اسرائیل یواځینۍ لومړۍ وزیره وه.

۱۸۶۸م نه تر ۱۹۷۲م پورې له شام او مصر سره اسرائیل د پولو پر سر شخړې وشوې، له دې پرته په ۱۹۷۰م د لسيزې په پیل کې فلسطیني ګوريلا په اسرائیل او نورو هېوادونو کې د اسرائیلو په اهدافو بریدونه وکړل ددې بریدونو په سلسله کې ۱۹۷۲م کې د میونخ اولمپیک لوبو په دوران فلسطیني ګوريلا اسرائیلي لوبغاړي ووژل، اسرائیل ددې بدلې اخیستلو لپاره «د الهي قهر عملیات» په پایله کې موساد د خپلو ایجتیانو پر مټ میونخ کې د اسرائیل لوبغاړو په وژنه کې برخه اخیستونکي ډېری فلسطیني ګوريلیان ووژل.

۶ اکتوبر ۱۹۷۳م د یهودو د روژې په ورځ «کپور ورځ» مصر او شام په اسراییل برید وکړ، دېته د «رمضان جګړه» هم ویل کیږي، ددې جګړې هدف د هغه ځمکو بېرته لاسته راوړل وو چې په ۱۹۶۷م جګړه کې اسراییلو لاندې کړې وې، پدې جګړه کې اسراییلو ماته ونه خوره البته دې جګړې سره پیدا شوې سیاسي زلزلې امریکا سفارتي ګډوډۍ ته اړ کړه چې دا ګډوډي د ۱۹۷۹م په پای کې د اسراییل او مصر ترمنځ د امن تړون سره له منځه لاړه، دې جګړې د اکتوبر له شپږمې د اکتوبر تر ۲۵ پورې دوام وکړ.

په ۱۹۷۴م کې د ګولډا مائر له استعفاء وروسته يتزاک (اسحق) رابن لومړی وزیر شو، دا د اسراییل پنځم لومړی وزیر وو، په ۱۹۷۷م کې د «مینا کیم بیګن» په مشرۍ «لیکوډ» حزب واک ته ورسېد پدې کال نومبر کې د مصر صدراعظم انور سادات د اسراییل تاریخي دوره وکړه، نوموړي «کنیسیت» ته وینا وکړه، دا د اسراییل عرب ګاونډیانو لخوا په رسمیت پېژندلو لومړی فرصت وو، له دې دورې وروسته دواړو هېوادونو ترمنځ دخبرو اترو څو ناستې وشوې چې په پایله کې د «کیمپ ډېوډ تړون» منځ ته راغله، په ۱۹۷۹م مارچ کې بیګن او انور سادات په واشنگتن کې «اسراییل او مصر امن تړون» باندې لاسلیک وکړ، د تړون موافق اسراییل د سینا له دښتې خپل پوځیان وویستل، اسراییل پدې تړون کې فلسطینیانو ته د خپلواکۍ د ورکړې ژمنه هم وکړه.

۱۹۸۱م د جولای په اوومه اسراییل هوايي ځواک د عراق په (نیوکلیثري ایګتیر) باندې هوايي برید وکړ، ددې برید هدف عراق له اتوم بم جوړولو نه منع کول وو.

۱۹۸۲م کې اسراییل پر لبنان برید وکړ، په رسمي ډول ددې برید لامل دا بیان شو چې د شمال له لورې پر اسراییل د ترهګریزو بریدونو شنډول دي، اسراییلي دفاعي ځواک د لبنان پلازمېنه بیروت باندې ولکه ټینګه کړه او د فلسطین ازادي تنظیم (Palestine Liberation Organization-PLO) پوځونو هېواد پرېښود، (PLO) په تونس کې خپل دفترونه پرانېستل، ددې جګړې په دوران کې د حالاتو بوج نه زغملو له امله لومړي وزیر بیګن استعفاء ورکړه او

پر ځای یې یتزاک شامیر لومړی وزیر وټاکل شو، اگر چې اسرائیل په ۱۹۸۶م کې له لبنانه ووتل خو د ۲۰۰۰مې پورې یو (بفر زون) جوړ کړ.

۱۹۸۰م لسيزې په دروان کې اسرائیلي سیاست کې اړین بدلونونه راغلل، د یتزاک شامیر په مشرۍ ښي اړخو باندې د شمعون پیریز په مشرۍ کین اړخي مخکې او واک ته ورسېدل.

په ۱۹۸۷م کې لومړنی پاڅون «انتفاضه» پیل شو او په نیول شویو سیمو کې ورسره تشدد وشو، د لومړني پاڅون وروسته ۱۹۸۸م کې شامیر بېرته لومړي وزیر کېدو باندې بریالی شو.

۱۹۹۰م لسيزې په پیل کې له (سوویت یونین) نه ډېر شمېر یهودیان اسرائیل په راتګ سره مېشت شول، د بېرته راګرځېدو قانون (Law of Return) له مخې دوی ته له رارسېدو سره سم تابعیت ورکړل شو، یواځې ۱۹۹۰-۹۱م کې نږدې درې لکه اتیا زره یهودیان له سوویت یونین نه اسرائیل ته راغلل، نوي مېشت یهودیان په پیل کې د ښي اړخو حمایت کاوه لیکن وروسته د «لیبر» ګوند غړي شول، ۱۹۹۲م ټاکنو کې دوی لیبر ګوند ته رایه ورکړه او د ۱۹۹۲م کنیسیت ټاکنو کې لیبر اکثریت رایې ترلاسه کړې، له ټاکنو وروسته یتزاک رابن د کین اړخو حزبونو یو متحد حکومت جوړ کړ، لیبر حزب اسرائیلي وګړو سره دا ژمنه کړې وه چې له ټاکنو وروسته به د شپږو تر نهو میاشتو په دروان کې ددوی سلامتیا او ساتنه باوري کوي او له عربانو سره به سوله کوي، د ۱۹۹۳م کال په پای کې اسرائیل له (PLO) سره د «اوسلو تړون» وکړ.

۱۹۹۴م کې لبنان له اسرائیل سره د سولې په کولو سره دویم ګاونډي هېواد شو، د تړون په مخالفت کې حماس له تشدد ډک فعالیتونه پیل کړل، بلې خوا ته اسرائیل کې سخت دريځه یهودیانو غبرګون وښود، په ۱۹۹۵ د نومبر په څلورمه یو سخت دريځه یهودي «یګال امیر» لومړی وزیر یتزاک رابن وواژه، له دې پېښې څخه د عوامو له راپورته شوي پاڅون نه اټکل کېده چې ۱۹۹۶م ټاکنې به د یتزاک رابن ځایناستی او د اوسلو تړون آر کی ټیکټ شمعون پیریز ګټي خو د لیکوډ حزب بنیامن نیتن یا هو نه په لږ توپیر سره ماتې وخوړه.

نیتن یا هو د اوسلو تړون سرسخت مخالف شمېرل کېده، نوموړي (هیبر ون) خالي کړ او (Palestine National Authority) ته یې ډېر واکونه ورکړل، د نتن یا هو په حکومت کې

اسرائیل باندي د فلسطينيانو گوريلايي بريدونه بند شول خو د نوموړي حکومت په ۱۹۹۹م کې پای ته ورسېد، ۱۹۹۹م ټاکنو کې د ليبر حزب مشر ايهود بارک نتن ياهو ته سترې ماتې ورکولو سره لومړی وزير شو.

د ۲۰۰۱ مارچ کې ايريل شيرون لومړی وزير شو.

اسرائيل گرين لاین سربېره ۶۸ كيلومتره اوږده پوله جوړه کړه چې پدې سره ملگري ملتونو او اسرائيلي کين اړخو سخت غبرگون وښود.

د ايريل شيرون د عصبي رگونو شلېدو نه وروسته ايهود اولمرت د انتقالي دورې لومړی وزير شو.

د ۲۰۰۶ اپريل په څوارلسمه «قاديمة» گوند په ټاکنو کې ډېرې څوکۍ وگټلې، پدې ډول ايهود اولمرت په رسمي توگه لومړی وزير شو.

صهيونستي رژيم په ۲۰۱۲ کال د نوامبر په ۱۴ د حماس نظامي شاخه (عزالدين قسام) معاون احمد الجعبري ترور کړ او د غزې مظلوم ولس په وړاندې يې د جنگ اعلان وکړ چې په نهايت کې ۱۶۳ فلسطينيانو شهادت او ۱۳۰۰ نفرو په ژوبلولو سره د لوی خدای (ج) په نصرت د غزې مجاهدينو مقاومت او ثبات په نتيجه کې شکست وخوړ.

د صهيونستي تجاوزاتو په مقابل کې د فلسطين مقاومت هم دخپلو مظلوم ملت نه ددفاع په منظور په مقابله لاس پورې کړ او صهيونيستانو ته يې غاښ ماتوونکی ځواب ورکړ چې ددې رژيم مشران يې غافلگيره کړل د تيرو جگړو برخلاف ۸ ورځنی جنگ باوجود ددی چی يو لنډ مدت يې دوام وکړ خو دښمن ته يې درانده زيانونه واپول او دلومړي ځل لپاره د فلسطين مقاومت (۵) فحرراکتونو د تل اييب او بيت المقدس ښارونه هدف لاندې ونيول او ددې ښارونو د اوسېدونکو طبيعي ژوند يې مختل کړ او لوی وحشت يې پکې خپور کړ. همدارنگه مقاومت وکولای شول يو نظامی بلگرد (نظامي طياره) او دوه طيارې دصهيونستي رژيم د غزی په فضا کې د هوا ضد راکتونو پر اساس او ددې تر څنګ دوه جنگي کښتۍ دغزې په اوبو کې هدف لاندې ونيسي چې دغه کاميابي ددې باعث شوه چې مقاومت په دې جگړه کې بری

ترلاسه کړ. دصهیونیستي ښارونو او ښارګوټو په طرف ۱۵۰۰ راکټونو او توپونو په ویشتلو سره (۵) میلیون صهیونیستانو پناه ځایونو ته پناه یوړه، درې نظامي صهیونیستان هم د مقاومت په دې حملاتو کې مردار شول، د تل ایب په زړه اتویوس کی دانفجار پر اساس ۲۷ نفره زخمیان شول او دصهیونیستانو وحشت یې نور هم زیات کړ. د فلسطین د مقاومت عمومي مشر ددی انفجار مسئولیت په غاړه واخیست.

له اسرائیلو سره زموڼر کړکېچ

طنطاوي صيب

د نورو امتونو په څېر اسلامي امت هم د تاريخ په اوږدو کې خورا ډېرې برياوې، ماتې، ښې او بدې ورځې ليدلې دي ليکن اوسمهال چې دا امت له کوم ناوړه حالت سره مخ دی له دې مخکې ورسره هيڅکله نه وو مخ شوی، دښمنان يې پر وړاندې دامونه غوروي، د جنگ لپاره يې په لويه سطحه پلانونه جوړوي او ډېر لگښتونه پرې کوي چې تر شايې ستر ستر دولتونه دي، خو ددې ټولو سر بېره موږ له فتحې نه نهيلي کېږو؛ ځکه الله -جل جلاله- په دنيوي او اخروي چارو کې دځان لپاره ځانگړې تگلارې لري چې هيڅ تغير نه مومي، دا د هغه تگلارو په څېر دي چې الله -جل جلاله- د وجود لپاره وضع کړي دي، موخه مې هغه قوانين دي چې موږ يې طبيعي قوانين بولو، چې د وخت او ځای تغير پرې کوم اغېز نه کوي: د بېلگې په ډول د نړۍ له پيدايښت سره سم الله -جل جلاله- د جاذبيت قانون وضع کړ چې څه موده وړاندې (نيوتون) کشف کړ، دا قانون په هغه هېوادونو کې پلي کېږي چې د استواء کرښې ته نږدې دي او له تودوخې لمبې وهي، او په هغه غرونو کې هم چلېږي چې د (شمالي او جنوبي) قطبونو څنگ ته دي او لوړې څوکې يې واورو پوښلې دي، دا اوس هم هغسې دي لکه څو پېړۍ وړاندې چې وو او تر پېړيو، پېړيو به همداسې وي له دې الهي تگلارې دوه خبرې رامالومېږي يوه دا چې (عاقبت د تقوی دی)، او بله دا چې باطل اگر که شور ډېر لري خو حق تل برلاسي وي.

کله چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- له دې نړۍ سترگې پټې کړې، عربان له دين نه مرتد شول، غوښتل يې چې د دين يو رکن چې زکات دی له منځه يوسي او خلکو هم وانگېرله چې دا د اسلام پای ده خو پدې وخت کې يو تن راپورته شو د قران توغ يې په لاس کې واخيست او محمدي توره يې پورته کړه تردې چې مرتد شوي بېرته دين ته راوگرځېدل او اسلام له مخکې نه هم غښتلی شو.

هغه مهال چې زموږ په خلاف ټوله اروپا راوخوځېده د صليبيانو د لښکرو لومړی سر په قسطنطينيه او اخر سر يې د اروپا په زړه کې وو، پرلپسې بريدونه يې وکړل، حالات سخت شول، په شام کې

یې دولتونه او امارتونه هم جوړ کړل، نږدې نوي کلونه یې بیت المقدس هم په واک کې وو خو بیا الله -جل جلاله- بری حق ته ورکړ.

هغه مهال چې د صلیبانو په څېر له ختیځه د مغلو سېلاب راوبهېده، دولتونه یې له منځه یوړل، خوښی یې په غمونو بدلې او د وخت ستر ستر ښارونه یې په غېږ کې واخیستل: د بغداد ښار چې هغه وخت پکې میلیونونو انسانانو ژوند کاوه، د نړۍ پلازمېنه وه او د هر ډول ښکلاگانو مرکز وو، کتابونه یې د دجلې سیند ته گوزار شول تردې چې دواړو غاړو ته یې اوبه تورې واوختې، پدې سياهي کې د ذهنونو لاسته راوړنې، د مغزو تولید او دانساني فکر جوهر له منځه لاړ.

له دې وړاندې او وروسته چې په مسلمانانو کومې ستونزې او مصیبتونه راغلي دي هیڅ د پام وړ زیان یې ندی اړولی، ځکه اسلامي امت پوهېده چې څنگه وسلې ته لاس اوږد کړي او د دښمن په خلاف یې وکاروي، پوهېده چې څنگه خراغ روښانه کړي او چاپېره تیاري پرې لمنځه یوسي، هغه خراغ قران وو، هغه وسله د مؤمنانو زړونه، مفکر عقلونه او کاریگر لاسونه وو چې د دښمن پر وړاندې قوت برابرولو باندې پوهېدل او موخه یې د دنیا حصول نه بلکې یوازې د رب رضا وه، چې په پای کې دا امت په استعمار وازمویل شو.

ما د دې (شلمې) پېړۍ په پیل کې نړۍ ته داسې مهال سترگې وغړولې چې په اسلامي نړۍ کې یوه سیمه هم د استعمار له پنځو آزاده نه وه پرته له دې جزیرې (عربستان) نه چې الله -جل جلاله- د پردیو لښکرو له پل کېښودلو او بیرغ رپولو څخه ژغورلې وه، ما په کوچنیوالي کې انګېرله چې له خپلې خاورې د اشغالګرو شپږ ترټولو سخت کار دی خو الله جل جلاله دا سخته اسانه کړه، لري یې رالند کړ او اسلامي هېوادونه بېرته خپلو څښتنانو ته په لاس ورغلل.

دا خپلواکي وړیا نده راغلې بلکې مونږ خورا ډېرې ستړیاوې وگاللې، سرونه مو قربان کړل، وینې مو توې شوې، جهاد مو وکړ، تورې مو ماتې شوې او هر هغه څه مو وکړل چې په وس مو پوره وو.

دویم نړیوال جنگ پای ته ورسېد، خو نابره له مخکې نه هم په خورا بد حالت وازمویل شو، مونږ په بدترین مخلوق او رذیل امت (یهودیان) باندې وازمویل شو.

دوی نه د موسی علیه السلام پیروان دي او نه هم پرې ایمان لري، بلکې دوی په موسی او عیسی علیهما السلام باندې داسې کافر دي لکه په محمد صلی الله علیه وسلم چې کافر دي، دوی خپل دین تغیر کړی او ډلې، ډلې شوي، ددوی لارې جلا دي خو زمونږ په دښمنۍ کې یې اهداف سره یو دي. (۱)

کله چې د اسلام پر وړاندې د جنګ موقف ونيول شي نو ټول زمونږ په خلاف ودرېږي. امریکا او روسیه د یو بل پر خلاف د جنګ په تیاریو بوخت وو. لیکن کله چې دا بې پلاره (اسرائيلي) دولت وزیرپدې او بدشکله څېره یې منځته راغله، نو دې دواړو دولتونو یې په رسمیت پېژندلو او د زېږون په مبارکيو کې له یو بل سره مسابقه پیل کړه مخکې له دې چې عمر یې د یوې ورځې او شپې شي. مونږ په یهودانو وازمويل شو.

یهودان انگېري چې دوی باندې تېری وشو، دوی تعذیب شول، هټلر ددوي موند وويست او اولادونه یې ور ووزل، نو د نړۍ سترو دولتونو زړونو کې پردوی (رحم!) راغی او ویې غوښتل چې یو دولت ورته جوړ کړي، خودوی نوره خاوره ونه مونده، مونږ یې په زور له خپلو مېنو وويستلو، په خیرات کې یې زمونږ هېواد ورکړ، د متمدنو خلکو وزیر! (۲) چې دهوسيو په جامه کې لېوان دي راغی او ژمنه یې ورسره وکړه چې د اسلامي هېوادونو په منځ کې به ورته پناه ځای ورکړي: هغه څه یې ورته ډالۍ کړل چې ده یې پخپله واک نه درلود او دوی هم ددې ډالۍ وړ نه وو، د بشر په تاریخ کې دا له شرمه ډکه هغه قضیه ده چې اوس او په تېر کې کوم ساری نلري، نن دوی مونږ اوربند او سولې ته رابولي په سپین سترګۍ سره وایي: آیا سوله غوره نده، ولې وینې تويې شي؟ او ولې مرګ ژوبله وشي؟

۱- دکتور وهبه الزحيلي رحمه الله ددې ایت «وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعُدَاوَةَ» په تفسیر کې وایي چې مونږ د یهودو او نصاراوو ترمنځ دښمني او بغض اچولی دی، هره ډله یې له بلې سره کلک مخالفت لري لکه الله تعالی فرمایي: «تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى». (الحشر: ۱۴) پخوانی او معاصر تاریخ ددې ثبوت وړاندې کوي چې ددوي ترمنځ خورا ډېر عنصري، دیني او استعماري جنگونه راغلي دي، خو څوک دې په فلسطین کې د یهودو په توافق باندې نه غولېږي ځکه دا لنډ مهاله توافق دی چې ډېر ژر به له منځه لاړ شي. ان شاء الله (ژباړن)

۲- لورد بلفور هغه مهال د انگلستان د بهرنیو چارو وزیر.

هغه سوله چې دوی ورته مونږ رابولي دداسې غل سره سوله ده چې ستا په کور درنوخې، د کورنۍ ځینې غړي دې ووژني، ستا د کور یوه برخه کې استوګن شي خو کله چې ته د هغه ویستل غواړې نو وایې: دې (ترهګر) ته وگوره...

او د ترهګرۍ (۱) پر وړاندې جنګ ته خلک هم رابولي!.

مونږ راپورته شوي یو او له خپلې خاورې دفاع کوو، دا دفاع زمونږ حق دی، داسې به څوک وي چې د خپلې خاورې په اشغال چپ پاتې کېږي؟ آیا امریکا او برطانیا دا خوبوي چې یو دښمن یې د واشنگتن او لندن د خاورې څه برخه اشغال کړي، وژني، لوټمار وکړي او د سترو جرائمو مرتکب شي؛ بیا ووايي چې: جنګ د څه لپاره؟ راځئ چې سوله وکړو.

مونږ په کال ۱۹۴۸م کې وجنگېدو او د بري څرکونه هم ولگېدل خو دوی (امریکا او برطانیه) مونږ په جبر سره سولې ته اړ کړو (۲)، زمونږ لاسونه یې وتړل، د دښمن په لاس یې ورکړو، زمونږ ځواک او تجربه کمه وه نو په لومه کې یې واچولو، د یهودانو لاس هم ترمونږ راوړسېد او د بې زړه په څېر گوزار یې وکړ، بې زړه انسان چې کله فرصت پیدا کړي نو په ټول ځواک سره یو دم گوزار کوي چې د بل گوزار توان بیا نلري، او د شپې په تیاره کې گوزار کوي چې یا خو پکې نجات ومومي او یا پکې سر وخوري.

خو اوس شپه پای ته ورسېده، ویده هم بیدار شول، کوچنی هم رالوي او تنه یې غښتلې شوه، آیا تاسې هغه نیالګي لیدلي دي چې د سرکونو غاړو ته کېنول کېږي د ډېرې نازکتیا نه د اوسپنې پنجرې ترې چاپېرېږي، پدې پنجره باندې تکیه کوي او پکې بند وي خو چې کله یې تنه ځواکمنه او په ځان بسیا شي، نو پنجره ترې لرې شي، یا یې خپلې له پنجرې تاو شي او په ځان کې یې راوغاړي. نن مونږ هم ددغې ونې په څېر یو چې تنه یې غښتلې شوې، یو وخت مونږ د تازه نیالګي په څېر وو چې تکیه ته اړ وو چې ځان پرې نېغ کړو.

^۱-مونږ هره ورځ اورو چې یو فلسطیني د ترهګرۍ (اشغال پر وړاندې مقاومت) په تور بندي شو، آیا د یو حرامي مجرم پر وړاندې مقاومت

هم ترهګري ده چې ستا کور یې اشغال کړی وي؟.

^۲-پدې جگړه کې زمونږ ځواکونه بري ته نږدې وو چې امریکا او برطانیه پر مونږ فشار راوړ، پر مونږ یې د وسلې پلور ودراره. مونږ اوربند ته اړ شو او لاسته راغلې بریا مو له لاسه ووتله (ژباړن).

اوس هرڅه څرگند او خپل اصلي حالت ته راوگرځېدل، ددوی له اصلي څېرې پرده پورته شوه او خلکو یې اصلیت ولید، او دا د رمضان جگړې پورته کړه (موخه مې د اکتوبر جگړه وه) (۱)، له دې جگړې وروسته اسرائیل په خپلو نظر کې هم سپک شو او ددې مبارک حرکت پر مټ ددوی سپکاوی نور هم زیات شو دوی د هغه بال په څېر دي چې کوچنیان پرې لوبې کوي خو چې لږ سوری پکې وشي نو هوا ترې ووځي، اسرائیل وشرمېدل او حقیقت یې مخې ته راغی، حتی داسرائیلو رادیو هم له دې وروسته مسخره شوه او خپل باور یې له لاسه ورکړ تردې هغه اشتهارات او رسنۍ هم پروپاګند شوې چې دوی پرې خلک ډارول، اسرائیلو د کرایسکي - چې د نمسا دولت مشاور وو - (۲) په مرسته هیڅ هم ونکړل سربېره پردې چې دی یهودي وو خو بیا یې نصرانیت ومانه، اسرائیلو هغه وډار کړ، دهغه پر مټ یې د متحدینو مرسته راجلب کړه، په ټول ځواک سره یې پر هغه فشار راوړ تردې چې نیکسون په خپله داخل شو، زړه او بدبخته کولدا مائیر په خپله لاره ترڅو په (شوناو) کې د شر لاره بیا پرانيزي چې اسرائیلو ته ترې (۸۰) زره پوهان، کارگران او صنعت کاران تېر شول ترڅو زمونږ په خلاف جگړه کې د اسرائیلو پوځیان شي، خو اسرائیل د خپلو رسنیو، متحدینو او لومړي وزیر په سپکېدو سره ناهیلی راستانه شول، او دا د رمضان په جگړه کې وشول.

اسرائیلو فریاد او شکایت کاوه چې مونږ پرې د بښنې میاشت کې برید وکړ او ددوی د مقدساتو عزت مو ونکړ...! زه لومړی دا پوښتنه کوم چې اسرائیلو ته چا وویل چې دا د بښنې میاشت ده او یوه ورځ پکې ځانگړې ده؟ اسرائیل دروغ وایي. الله -جل جلاله- هغه چاته بښنه نه کوي چې شرک ورسره وکړي او اسرائیلو خو هغه وخت شرک وکړ کله چې دوی وویل عزیز علیه السلام د الله زوی دی، الله -جل جلاله- له دې خورا لوی دی چې د هغه دې اولاد وي او نه د هغه په څېر څوک شته، الله -جل جلاله- هغه چاته بښنه نه کوي چې پیغمبران یې وژلي، دروغجن یې گنلي، توروته یې پرې لگولي او دوی خو د جرائمو په قاموس کې داسې یو جرم ندی پرېښی چې دوی یې

^۱دا جگړه په (۱۹۷۳) کې د مصر او سوریه له لورې د بدر عملیاتو په نامه پیل شوه د جولان له لورې سوریه او د سیناء له لورې مصر راغی ترڅو د (۱۹۶۷) جگړې د تلفاتو جبره وکړي، په پوره ځواک سره یې اسرائیلو ته گوزار ورکړ تردې چې د اسرائیلو لومړي وزیر (موشه دایان) خپله د ماتې اعتراف وکړ، د اسرائیلو په ماتې امریکا د مصر په نظامي مداخلې انور سادات تهدید کړ او بالاخره اوربند پدې شرط وشو چې اسرائیل به د (۶۷) جگړه کې ټولې اشغال شوې سیمې تخلیه کوي. (ژباړن)

^۵: نوموړی د نمسا مشاور ؤ- نمسا د اروپا یو دولت دی، پایتخت یې وینا نومېږي. (ژباړن)

ارتکاب نه وي کړی، نو د بښنې دا کیسې پرېږدئ!، ستاسو مخې ته یوازې اور دی، په دنیا کې به (دالله- جل جلاله- په مرسته) زمونږ په لاسونو ورننوځي او د آخرت اور خو نور هم سخت دی. او پاتې شوه د مقدساتو خبره! اسرائیل څومره بې حیاء دي!... آیادوی د چا د مقدساتو خیال کړی دی چې اوس د خپلو مقدساتو د عزت غوښتنه کوي په تېره بیا چې کوم تقدس هم نلري؟ آیادوی د اقصی مسجد ونه سوځاوه؟ آیادوی د هغې بنیادونه ونه لږزول؟ د هغې ستنې یې ونه خوځولې ترڅو راپرېوځي؟ آیادوی د دېوال بېخ ونه کینده؟- ترڅو د ځمکې تل ته کوز شي-دوی غوښتل هغه ځای ته ورسېږي چې لاندې ترې سلیماني هیکل دی- او فاصله یې د پنځلس متره ډېره وه. د دوی مخې ته یوازې د اقصی دېوال وو که دوی د کلا څنگ ته پنځه متره نوره کیندنه د دېوال پرځولو لپاره کړې وای نو مسجد به یې نړولی وای.

آیادوی د قیامه کلیسا تخریب او پلټه نکره چې نصاراؤ ته یې تقدس درلود؟ دوی هغه کلیسا هم غلا کړه لکه څنگه چې یې مسجد وسوځاوه!...

دوي غله او تخریب کار دي، دوی فریاد او شکایت کوي چې مونږ د اختر پر ورځ پردوی برید وکړ، دوی فلسطینیانو ته کوم اختر پرېښود چې خوشي پکې وکړي؟ دې مجرمانو خو د هغوی اخترونه هم ماتم کړل.

آیا اسرائیلو کوم ناروغ ته پام وکړ؟، آیادوی روغتونونه ونه نړول، ناروغان، ډاکټران او نرساني یې ونه وژلې؟

آیادوی د کوچنیتوب خیال وکړ چې له خلکو غواړي ترڅو ددوي د کوچنیانو خیال وکړي؟. تاسې ته به یاد وي په وار، وار مې درته ویلي وو چې اسرائیل هغه ډول ندي څنگه چې تاسې انګېرئ، داڅو گیدر وو په مردارو به گرځېده، د لېوه پوستکی یې ولید یا ورته چا ورکړ وایې غوست، له ځان سره یې د لېوه ثبت شوی غږ واخیست، نو خلکو پرې هم د لېوه گمان وکړ، خلکو هم یې تپوسه ومنل او ددوی هم پر ځان باور راغی.

خلکو انګېرله چې داسرائیلو استخبارات د نړۍ ترټولو قوي استخبارات دي، زمونږ ناسته ولاړه هر څه باندي پوه دي، تردې چې ځینو انګېرله (استغفرالله) چې زمونږ له زړونو هم خبر دي، همدغه اسرائیل وو چې په رمضان کې پرې هجوم وروړل شو استخباراتو یې هیڅ توان ونه موند چې زمونږ د لښکرو پل مالوم او یا یې کوم څرک ولگوي.

الله -جل جلاله- دې مشرانو ته هم ډېر خیر ورکړي چې له (۹۶۷) جگړې نه یې د راز پټ ساتل زده کړي وو بلکې د رسول الله صلی الله علیه وسلم له مبارک سیرت نه یې زده کړي وو چې څنگه یې د مکې د فتح په ورځ د خپل لس زره کسيز لښکر تحركات پټ وساتل چې په عربي جزیره کې هغه مهال تر ټولو ستر لښکر وو، پدې کې د هرې قبیلې کسان وو خو پردې سربېره یې ټولې هغه لارې وترلې چې قریشو ته ترې خبر رسېده.

د بدر برېمنې معرکې نه وروسته ماتې خوړل، ولو که د رسول الله صلی الله علیه وسلم او مشرانو اصحابو ټینګ پاتې کېدلو ماته په بري بدله کړه خو دا ددې لپاره چې جنگ نوبتي دی، وخت د څرخ په څېر دی، نړۍ شپه او ورځ ده (بدلېري رابدلېري)، ځمکه په نېغه ختل او ښکته کوزېدل دی، لیکن اعتبار پای ته دی، ټولې چارې په اختتام پورې تړلې دي، نو ان شاء الله راتلونکې زموڼر دی، د دین اسلام دی، ترڅو چې موږ په اسلام ټینګ یو بری زموڼر دی.

په رمضان کې چې موږ څه وکړل خورا حیرانوونکي وو، تاسې فکر وکړئ د شگو یوه همواره غونډۍ چې شل متره ارتفاع ولري که تاته یې د ختلو دنده درکړل شي نو په ختلو به یې سترې شې، په تېره بیا چې کله یې پر سر چاپېره کسان ناست وي تا په کانو ولي او له ختلو دې بندوي، په تېره بیا چې د کانو پرځای مرمۍ او بارود وي او په تېره بیا چې د شگو ددې ډیري پرځای سخت کاني او کلک سیمنټ وي، په هغې کې ټانکونه او توپونه نصب وي، څنگه د مصر پوځ له منځه یوړل؟!، تر ټولو غښتلې عصري او دفاعي کرښه چې (۲۸۳) ملیونه ډالر لگښت پرې راغلی وو دوی پرې په خورا پخوانۍ او ضعیفې وسیله باندې ورتېر شول(۱)، د لرګي په زینه باندې چې بیه یې درې ډالره وه دا حیرانوونکې پېښه څنگه وشوه؟!... په ایمان او ځیرکتیا سره چې پلان، وسله او راز پټول ورسره مل وو، دا ټول شیان اړین وو خو دا هر څه لکه د بدن غړي او ایمان یې روح وو، په (۹۶۷) جگړه کې موږ دا هرڅه درلودل خو روح پکې نه وو خو اوس ورسره روح هم ملګری شو، دا خورا حیرانوونکي پروازونه وو، شاید دا د هغه پروازونو په څېر وو چې د وروستنۍ جگړې په جریان کې د (نورماندي) په ساحل ښکته شول، بلکې له هغې هم خورا حیرانوونکي وو، زه گمان

^۱د مصر ځواکونو د شپږ ساعته پرلپسې جگړې وروسته د(بارلو) په نامه دفاعي کرښه چې (۷) متره پلنوالی یې درلود ونړوله او سیناء دښتې ته ننوتل. (ژباړن)

کوم چې په (۱۹۷۳) د اکتوبر په شپږمه د مصریانو پروازونه به د نظامي تاکتیکونو په تاریخ کې ولیکل شي چې حربي ښوونځي کې به لوستل کېږي.

په (سیناء) او (ګولان) کې زمونږ د پوځونو حیرانوونکو کارنامو ته نړۍ ګوته په غاښ پاتې وه، دوی باید په رمضان جگړه کې زمونږ له بریا نه بلکې په (۴۸) او (۶۷) جگړو کې زمونږ له ماتې حیران شوي وای، عادتاً د تعجب وړ خو دا وي چې یو کار له داسې چا نه صادر شي چې وړتیا یې نلري لکه د حاتم طائي زوی چې سخاوتمند وي څوک یې ناشنا نه بولي ځکه زوی دپلار نمونه وي، حیرانتیا هلته پیدا کېږي چې د حاتم طائي زوی بخل وکړي.

د تعجب وړ خو دا وه چې یهود بريالي شول هاغه یهود چې بې وزلي او رسوایي یې په برخه وه، نه دا چې د فاتحو سوبمندو اولادې بری وموند چې پلرونو یې ختیځ او لوېدیځ فتح کړی وو، هاغه چې د نړۍ رهبران او ښوونکي وو، سربره پردې چې په (۱۹۴۸) او (۱۹۶۷) دواړو جگړو کې نه مونږ برلاسي شو او نه یهود بریا ته ورسېدل، په ناپامۍ سره مونږ کې د یهودو خویونه راغلل، اختلاف، بې زړه توب، راز افشاء کول، پلان نه درلودل او ددښمن مشورو ته غوږ نیول.

له کله نه چې دا حرکت پیل شوی اسرائیل خورا ذلیل شوي، کوچنیان په کانو له داسې چا سره جنگیږي چې په پرمختللو او تخریبوونکو وسلو سمبال دي، دوی انګېرله چې دا به لنډ مهاله خوځښت وي لږ وخت به دوام کوي او بیا به سوړ شي، یوه یا دوه ورځې به اوږد شي، خود تمې خلاف په یوې پسې بلې میاشتې ته اوږد شو، میاشتې تېرېدې خو ددې حرکت ځواک په ډېرېدو وو، داځکه چې دا حرکت یوازې وطني، قومي، د خاورې د راستنولو او اشغال له منځه وړلو لپاره نه دی، دا ټول هغه اهداف دي چې د نړۍ ملتونه پکې شریک دي، بلکې دا جهاد دی، په هغه مانا باندې چې اسلام راپېژندلی دی، یوازې دالله- جل جلاله- لپاره خپل سر قربانول او یوازې له هغه څخه د بدلې تمه کول، داسې جهاد چې څوک پکې بریا خپله کړي؛ نو هیلې یې پوره او خپلو اهدافو ته رسېږي، او څوک چې شهید شي نو د ټولې دنیا نه ستره بدله چې د الله رضا او جنت دی ترلاسه کوي.

الله -جل جلاله- چې څنگه دې حرکت ته دوام او ځواک وښه د افغانستان جهاد ته یې هم وښه؛ ځکه دواړه مقاومتونه د دنیوي اهدافو څخه خالي د الله د خوښۍ لپاره پیل شوي وو، او کوم څه چې دالله -جل جلاله- د خوښۍ لپاره وي هغه دوام مومي.

الله -جل جلاله- دې پر شاه عبدالعزیز- چې ژوره پوهه او په چارو کې یې عمیق نظر درلود- ورحمېري: کله چې فلسطین ته د تگ او جگړې لپاره عربي اووه دولتونه چمتو شول نو د نوموړي نظر دا وو چې مونږ باید فلسطینیانو سره د وسلې او پېسو مرسته وکړو او له یهودو سره جگړې ته یې پرېږدو، خو د نوموړي نظر اوس سم ثابت شو.

دا بې چاره گان یوازې د ځمکې کاني او خپل لاسونه په واک کې لري، که له دوی سره د یهودانو په څېر، یا د هغې نیمه، یا د هغې څلورمه برخه او یا هم لسمه برخه وسله وای نو آیا یهودان به په فلسطین کې تراوسه پاتې وای؟

یو بل زیرک او ژورلید عربي انسان هم په (۱۹۳۱م) کال کې د حقوقو په پوهنځي کې زمونږ استاد وو چې بیا مسلمان ومړ، کله چې نوموړی په (۱۹۴۷) کې د امنیت شورا رئیس وو او دا مشهوره خبره یې وکړه: (د فلسطین قضیه د امنیت شورا په ورقو کې نه بلکې د فلسطین په خاوره حلېږي). تاسې خو وینئ چې مونږ د هېواد په کانیو، د خپلو اولادونو پر متو نږدې ده چې له خپلې خاورې سېي وشړو.

تاسې چې یې د (کانو پوځ) نوموئ تراوسه له زوره ندی پرېوتی، ټینګ ولاړ دی، خپل سرونه یې قربان کړل (د سر قرباني ترټولو ستره قرباني ده)، دوی کړی ورځ په خپل ځای ثابت ولاړ دي دوی هیڅ ملامت ندی، لیکن مونږ مسلمانان چې الله- جل جلاله- راباندې ددوي اخوت فرض کړی، پر مونږ یې ددوی کومک لازم گرځولی مونږ ملامت نه یو؟

آیا مونږ دوی ځانته پرېږدو چې دکانو پر مټ له ټانکونو، توپونو، ټوپکو، اوبنکې بهوونکي گازونو او ددې سترو سترو مشکلاتو مقابله وکړي، آیا مونږ ته به اسماني شریعت، پوځي آدابو او د غیرت په قواعدو کې دا بس وي چې حالات یې په تلویزیون وڅارو، په رادیوگانو کې یې واورو، ورته حیران شو او چکچکې وکړو؟

يو پټ غلی احساس دی چې آرام مې نه پرېږدي
 په اور مې سوځوي لکه چې خام مې نه پرېږدي
 جرأت مې زیاتوي دومره په ځان یمه پوه شوی
 غافل له خپله حقه او غلام مې نه پرېږدي

★★★

د بري په اسبابو کې يو پوځ دی او بل وسله ده، نو په څه کې ترې مونږ کم يو؟ آیا شمېر مو کم دی، چمتووالی مو کم ده او که پوهه؟ که شمېر شي نو مونږ، مسلمانان خو زر ملیونه يو. يهودان څومره دي؟ که په چمتووالي شي نو له ټولو مسلمانانو سره چې څومره امکانات دي له يهودو په څوچنده ډېر دي، که په پوهه شي نو په مسلمانانو کې دومره پوهان دي چې له ټول يهودي قوم نه ډېر يا ددوی په شمېر دي نو څنگه پر مونږ برلاسي شول؟ څنگه يې له مونږ نه لومړنی قبله او د خپل نبي د سپېڅلي سفر کور واخيست؟ دوی خو (لومړی) خپله پر مونږ ندي برلاسي شوي او نه دوی دومره ځواک لري چې پر مونږ برلاسي يا زمونږ برابر ودرېږي، ليکن دوی د هغه چا پر مټ برلاسي شو چې زمونږ په خلاف يې له دوی سره کومک وکړ، پوځي، مالي او د وسلې مرسته يې ورسره وکړه، وسله خو د لوېديځ (د امريکا) وه، خلک د ختيځ (د بولونیا او روسيه) وو، دوی په خپل منځو کې اختلاف درلود خو چې داسلام سره د دښمنۍ نوبت راغی نو يو صف او زمونږ په مقابل کې يو ځواک شول، کله چې دا باغي او سرکشه دولت جوړ شو چې دوی يې د اسرائيلو دولت نوموي نو امريکايان او روسان يې په رسميت پېژندلو کې له يو بل څخه وړاندې کېدل او د زيرېدو مبارکي يې ورته ويلي.

(دويم) داچې دوی په خپل ځواک نه بلکې زمونږ د خپل ضعف، اختلاف او ځانځانۍ نه پر مونږ برلاسي شول، کله چې اولادونه څه گناه او تېروتنه وکړي نو پلار يې ادب ورکوي، (بلا تشبيه) الله - جل جلاله - هم خپل مؤمن بندگان په ځينو ناخوالو له دې امله اخته کوي چې ورته راوگرځي، په فقر، ډار، اقتصادي او بشري ستونزو باندې دوی آزمایي، کله چې دوی بد او له سمې لارې واوړي نو بيداروي يې ترڅو نېک او په سمه لار شي، مونږ هم بد او له سمې لارې واوښتو، الله - جل جلاله - راته امر کړی وو چې په دين ټينگ پاتې شو، د هغه رسی کلکه ونيسو، يو جسم وگرځو

چې یو احساس ولري، خواخوږي او عاطفه مو د خپلو ورونو لپاره وي، سخت دريځي او قهر په دښمنانو ولرو، خو مونږ څه وکړل؟ آیا مونږ یې امر ومانه؟ که له لارې یې واوښتو، خپل حق دین مو د دښمن باطل دین لپاره پرېښود، مونږ اختلاف وکړ او ډلې ډلې شو، مونږ شدت اوسختي په خپلو ورونو وکړه، د دښمن پر وړاندې نرم او ضعیف شو، له همدې امله الله-جل جلاله- سزا راکړه چې یوې بودی مېرمن (۱) مونږ تهديد کړو او قوم یې چې ذلیل ترین امت دی له مونږ نه زمونږ د نبی د سپېڅلي سفر کور واخيسته، بلې هو! مونږ ته الله-جل جلاله- د ذلیل ترین امت په لاس سزا راکړه لکه څنگه چې یې زورورو ته په خورا ضعیف مخلوق عقوبت ورکړ، پداسې حیوان چې نه لیدل کېده، او ټوله لویی یې ورته لمنځه یوړه، او یوه بله مېرمن یې وټاکله چې زمونږ په نوي زره بندیانو لکه د صحرا په زمیانو یې لاس کېښود، مونږ سربره پردې چې اووه سوه ملیونه نفوس لرو خو بیا مو هم د هغوی د ازادېدو وس نه درلود.

درونو ورونو! دا جزا وه لکه نرم زړی پلار چې خپلو اولادونو ته جزا ورکوي.

آیا دا حالت به تل وي؟ هیڅکله هم نه، زه په پوره ډاډ سره وایم او دا یو واقعیت دی.

مونږ په مکتب کې لوستي وو چې کوم شی د طبیعي شیانو مخالف راشي هیڅکله تل نه پاتې کېږي نو آیا تاسې دا طبیعي امر بولی چې پر باطل ولاړ یو کوچنی دولت چې زمکه یې غصب او استوګن یې ترې شړلي دي، که له پوځیانو ډک یو معسکر هم وگرځي، که د غښتلو برجونو یوه کلا هم وگرځي، که استوګن یې دوه درې ملیونو ته هم ورسېږي چې لا تراوسه ندي رسېدلي (۲)، آیا شونې ده چې دداسې یو سمندر په مینځ کې ژوند وکړي چې د زمکې دریمې برخې ته پراخه وي، زر ملیونه خلک پکې وي چې ټول یې دښمنان وي او دا دښمني هم ورسره ددوی له زور زیاتي له امله لري نه دا چې بد یې گڼي او یا پرې تېری کوي، که دوی لس، شل، او یا او یا اتیا کاله ژوند وکړي نو آیا تل به دلته پاتې وي؟ او یا، اتیا کاله د امتونو په عمرونو کې کوم ارزښت لري؟ پرتګالي استعمار خو په منګولیا او موزنبق کې پنځه سوه کاله پاتې شو آیا پرتګالي استعمار په منګولیا او موزنبق کې دوام وکړ؟، د فولیند هیواد څو وارې تجزیه شو گاونډیانو یې تجزیه شوي برخې وویشلې خو بېرته یو هیواد وگرځېد، په شام باندې هم داسې چا چپاو وروړی وو چې له یهودو یې شمېر

^۱-کولدا مائیر د اسرائیلو لومړی وزیر (ژباړن)

^۲-دا د هاغه مهال ارقام دي، اوس ددوی شمېر اووه ملیونه دي (ژباړن).

خورا ډېر وو (۱)، غښتلی پوځ او ښه امکانات یې هم درلودل، تر یو وخته پورې یې دولتونه هم درلودل خو دا دولتونه بېرته ونړېدل او دشام زمکه بېرته خپلو څښتنانو لاسته ورغله، آیا بیت المقدس نږدې یوه پېړۍ د صلیبیانو په واک کې نه وو آیا په قدس باندې ددوي واک د تل لپاره پاتې شو؟.

دا چې مادي ځواک خورا اړین دی او الله -جل جلاله- هم مونږ ته امر کړی دی ترڅو اسباب یې برابر کړو فرمایي چې: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ او تاسې تر خپلې وسې ډېر زیات طاقت دهغوی د مقابلي لپاره چمتو کړئ. (۲)

دلته د (قوه) لفظ نکره راغلې ده چې هر ډول قوت ته شامل دی هغه که اوس وجود لري او که به راپېداکېږي، مونږ هر هغه څه چمتو کوو چې توان یې لرو او کوم څه ته چې د رسېدو وس لرو، لیکن بری پدې پورې ندی تړل شوی او نه به حتماً پدې راځي، الله -جل جلاله- مونږ ته ویلي دي چې دا محض د ډارولو لپاره دي ﴿تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾ ترڅو چې په دې وسیله د الله-جل جلاله- پر دښمنانو او خپلو دښمنانو هیبت راولئ. (۳)

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ او مرسته خو یوازې دهماغه الله-جل جلاله- له لورې کېږي. (۴)
دا زیری او ډاډ دی: ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ دا خبره الله د دې لپاره درته کړې ده چې تاسې خوشاله شئ او ستاسې زړونه پرې ډاډه شي، برلاسي او مرسته هر څه د الله لخوا دي. (۵)

۱-د صلیبي جگړو پر مهال چې صلیبي لښکرو شام ونيو او دولتونه یې پکې جوړ کول.
۲- (سوره انفال: ۶۰)
۳- (سوره انفال: ۶۰)
۴- (سوره انفال: ۱۰)
۵- (سوره ال عمران: ۱۲۶)

﴿كَمْ مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ډېر ځلې الله -جل جلاله- دهغې ډلې مرسته کوي چې شمېر يې کم او د پام وړ وسله هم نلري ډېر ځله داسې شويدي چې يو وړوکی ټولې د الله -جل جلاله- په امر پر يوې لويې ډلې برلاسی شوی دی. (۱)

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ له دې نه مخکې د بدر په جگړه کې الله -جل جلاله- له تاسې سره مرسته کړې وه په داسې حال کې چې په هغه وخت کې تاسې ډېر زيات کمزوري وئ. (۲)

﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا﴾ او د حنين د غزا په ورځ (به تاسې د هغه ملاتړ ليدلی وي) په دې ورځ تاسې دخپل شمېر په زياتوالي غره وئ خو هغه ستاسې هيڅ په کار رانغی. (۳)

د بري لپاره ترټولو غښتلې وسله ايمان دی، تردې چې په باطلو معبودانو باندې ايمان هم خپل خښتن ته لنډمهاله بري ورکوي لکه د ويتنام خلکو چې د نړۍ په ستر ځواک (امريکا) باندې بري وموند، په تېره بيا چې ايمان حق وي، په الله -جل جلاله-، ملايکو، کتابونو او رسولانو باندې ايمان وي نو بيا خو ورسره کامل بري مل وي او دليل يې روسيه او افغانستان دی، د جسم په دننه کې يو شی دی چې (پټ ځواک) نومېږي، دا ځواک په سختی، اضطرابي حالت او د ناهيلی پر وخت څرگندېږي، پيشو چې کله ناهيلې شي نو په لېوه هم بريد کوي، بلکې چرگه هم چې کله دخپلو بچيو ساتنه کوي نو په چيچونکي سپي جرأت کوي، يو تن چې خپل کور ته ستړی ستومانه او وری راستون شي يوازې د چوکۍ په لټه کې وي چې ځان ورواچوي خو چې په کور کې بل شوی اور وويني او يا کوچنيان په خطر کې وگوري نو ستړيا او لوړه يې له ياده وځي او خپل ټول ځواک په کار اچوي، دا ځواک له کومه شو؟ دا هماغه (پټ ځواک) دی، هغه تن چې د سل متره منډې وهلو وس نلري که يو لېوه او يا وسله وال دښمن ورپسې شي نو نيم ساعت هم منډه وهي، د ايمان پر مټ دا پټ ځواک څرگندېږي لدې امله په تمامه مانا عزت د الله، رسول او مؤمنانو لپاره دی.

★★★

^۱- (سوره بقره: ۲۴۹)

^۲- (سوره ال عمران: ۱۲۳)

^۳- (سوره توبه: ۲۵)

هغه خبرونه چې مونږ یې د افغانستان د مجاهدينو په هکله اورو، او فلسطين کې چې کوچنيانو د تشو کابو پر مټ څه وکړل ددې غوره بېلگې دي.

يو غل چې وسله هم په لاس لري او ویده کېدل غواړي خو له ډېرې ويرې به هيڅکله ونشي کولای چې خوب ته تن کېږدي، نو يهود به څنگه په امن او ډاډ سره په فلسطين کې واوسېږي پداسې حال کې چې مونږ ورته په کمين کې ناست يو؟، کله چې په مونږ کې نوی ماشوم وزيرېږي نو د مور له شيدو سره سم ورته تلقين ورکوو چې ددوي سره جنگ ته چمتو شي او خپله خاوره له دې پليتی نه پاکه کړي.

مونږ له يهودو په شمېر کې خورا ډېر يو، له مونږ سره دومره علم او پوهه ده چې ددوی په څېر امکانات برابرولی شو، که له مونږ سره ددوی په څېر امکانات هم نه وي نو بيا هم له مونږ سره هغه څه دي چې له دوی سره نشته له مونږ سره حق دی چې ايمان پرې لرو او پر وړاندې يې درېږو، له دوی سره يوازې باطل دی، په فلسطين کې ددوي حق له کومه شو؟ نه دوی او نه يې پلرونه دلته استوگن وو، نه يې کومې اړيکې ورسره شته، نه يې دين سره يو دی، نه يې ژبه يوه ده، نه ورسره دوستي لري او نه يې خیر غواړي.

مونږ سره لدې وړاندې الله -جل جلاله- ژمنه کړې ده چې بری ستاسې په برخه دی، آيا د (بلفور) ژمنه به دوی ته کومه گټه ورکړي پداسې حال کې يې د فلسطين زمکه ورکړه چې نه يې خپله واک درلود او نه يې د استوگنو وکالت کاوه، د (بلفور) ژمنه به د الله -جل جلاله- د ژمنې پر وړاندې کوم ارزښت ولري؟ ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ او کله چې فيصله وکړای شي نو شيطان به ووايي: حقيقت دادی چې الله -جل جلاله- له تاسې سره کومې ژمنې کړې وې هغه ټولې ريښتینې وې او ما چې له تاسې سره څومره ژمنې وکړې له هغو نه مې يوه هم درسره پوره نکره. (۱)

پدې اسلامي خاوره داسې وخت هم راغلی وو چې له اوسنی وضعې پکې ډېر اختلافونه، ضعف او ځان ځاني حاکمه وه، د صليبي جگړو پر مهال، کله چې په سوريه کې د ښارونو د شمېر په اندازه دولتونه وو، د گډوډۍ وضعه قائم وه، (حمایة) ته نږدې په (شيزر) کې يو دولت وو، (ديرالزور صلخد) سيمه کې بل دولت وو، دسمندر غاړه ټوله د صليبيانو په واک کې وه لومړی عمادالدين

^۱- (سوره ابراهيم: ۲۲)

ورپسې نورالدين او ورپسې صلاح الدين راپورته شول، د اسلام بيرغ يې رپاند کړ او د محمدصلي الله عليه وسلم په توره يې دوی تس نس کړل تردې چې ځان ځاني په يووالي، ضعف په قوت او ماته په بري بدله شوه او اسلام په هر وخت او ځای کې داسې کوي.

زمونږ جگړه خو له يهودو سره نده، يهود څه وخت د جگړې جوگه شول؟ آيا هغه وخت چې دوی ته خپل رسول (موسی عليه السلام) وويل: وجنگېږئ، دوی وويل: ته او ستا رب دې لار شي او وجنگېږئ، او که هغه وخت چې دوی يې فتحې ته راوبلل الله -جل جلاله- ورته اسباب چمتو او دروازه هم پرانيستې وه خودوی لکه د ډارېدلو مېړو په څېر ولرېدل او ويې ويل: ﴿قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ هلته خو ډېر زورور خلک اوسېږي، مونږ به هيڅکله هلته لار نشو ترڅو هغوی له هغه ځايه ونه وځي، هو! که هغوی ووتل نو مونږ د ورنوتلو لپاره چمتو يو. (۱)

دا ددوي مېړانې دي، دوی داسې څوک خوبښوي چې ددوي پرځای وجنگېږي، داسې څوک خوبښوي چې دښمن له کلانه وباسي اودوی برېمن ورنوځي، ددوی حالاتو تغير ندی کړی، دوی د پخوا په څېر اوس هم بې زړه دي، دوی د نورو په وسله جنگېږي او د نورو په ځواک غوړي وهي.

د فلسطين قضيه به هيڅکله سره نشي؛ ځکه د هر مسلمان په زړه کې د عقيدې په حيث وجود لري، آيا تاسې اورېدلي يا لوستلي دي چې زرمليونه خلک دې په زړه کې يوه عقیده ولري او هغه دې مړه شي؟ خلک د عقيدې په لاره کې مري خو هيڅکله عقیده د انسان د ژوند له امله نده مړه شوې، دا د (لوېديځې غاړې) قضيه نده، ترڅو پورې به ورته دا نومونه اخلي؟ دا فلسطين دی، يهود غواړي چې د فلسطين نوم زمونږ له ياده وباسي نو تاسې ورسره پدې کې مرسته مه کوئ.

د فلسطين قضيه يوازې د فلسطينيانو او يوازې د عربانو نده، تاسې ورته په څه د عربو قضيه وايست په عربو کې خو داسې وگړي هم شته چې له دې نظر سره توافق نلري او نه اسلام دين ته معتقد دي، داسې څوک هم پکې شته چې له دښمن سره ولاړ دي نو ولې يې اسلامي قضيه نه بولئ؟ که

^۱ - (سوره مائده: ۲۲).

تاسې یې د الله -جل جلاله- په لار کې جهاد، د بیت المقدس او د مبارکې ځمکې دفاع وبولئ نو د ټولې اسلامي نړۍ د مرستې لاس به دراورېد شي، نو ولې دا لاسونه نه راخپلوئ چې د شریک دښمن پر وړاندې یو موټی شئ؟ .

الله -جل جلاله- فرمایي: ﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾ که تاسې د الله -جل جلاله- له دین سره مرسته وکړئ نو هغه به له تاسې سره مرسته وکړي. (۱)

نو مرسته د الله -جل جلاله- طاعت پورې تړلې ده کله چې مونږ له طاعت نه لرې شو مرسته هم ورکه شوه ، کله چې مونږ لږه اندازه بېرته راوگرځېدو نو (۱۹۷۳م) په رمضان جگړه کې مرسته هم راغله .

مونږ نعرې وهلې (عظمتونه د عربو عظمتونه) خو د عربو عظمت هیڅ گټه رانکړه ؛ ځکه د عربو عظمت خو په سمه مانا هغه ورځ ژوندی شو چې محمد عربي وزیرېد، که محمد صلی الله علیه وسلم نه وای نو د عربو شعري قصیدو، د غمدان قصر او قبائلي جگړو به چېرته هم عظمت لاسته نه وای راوړی ، نه به یې یاد تلپاتې وای او نه به یې هغه ارزښتونه لاسته راوړي وای چې روم، قسطنطنیه او د کسری مدائن پرې هم خبر نه وو، کله چې محمد صلی الله علیه وسلم له ځان سره اسلام راوړ نودوی یې د زمکې سرداران ، ښوونکي او د بشریت غوره بېلگې وگرځولې ، تردې چې کله د رمضان جگړه وه او مونږ هغه پخوانۍ خوره نعره پورته کړه (الله اکبر) نو د بریا پر لار مو پلونه کېښودل .

کله به چې اسرائیلو پر مونږ تېری وکړ نو مونږ به د (امنیت شورا) ته پناه یوړه ، لکه په مکتب کې چې یو کمزوری زده کونکی له زورور زده کونکي نه وهل وخورې نو مدیر ته ورشي چې: «فلاني ووهلم»، مدیر وهونکي زده کونکي ته ووايي چې: «بچیه دا ښه کار ندی ملگری دې مه ووه» خو په پټه ورته سترگک ووهي چې: مه ډارېره زه درسره یم هیڅ هم درته نشي ویلی . ته به وايې چې (امنیت شورا) ددې لپاره دایره شوې ده چې یوازې د اسرائیلو امنیت ټینګ کړي ، او دا زده کونکی چې د مدیر نازولی دی ، پر نورو یې غوره بولي او پام پرې کوي ، نورو مشرانو زده کوونکو ته هم

۱- (سوره محمد: ۷)

لاس اچوي او هغوی د مدیر له ویرې ورته څه نه وايي خو چې کله له حده تېر شي ، د هغوی سینه تنگه او د صبر کاسه یې ډکه شي نو بیا یې نیسي غوږونه یې باسي ، مخ یې شوکوي په لغتو او سوکانو یې وهي ورته وايي چې : څه اوس لار شه او شکایت وکړه .

★★★

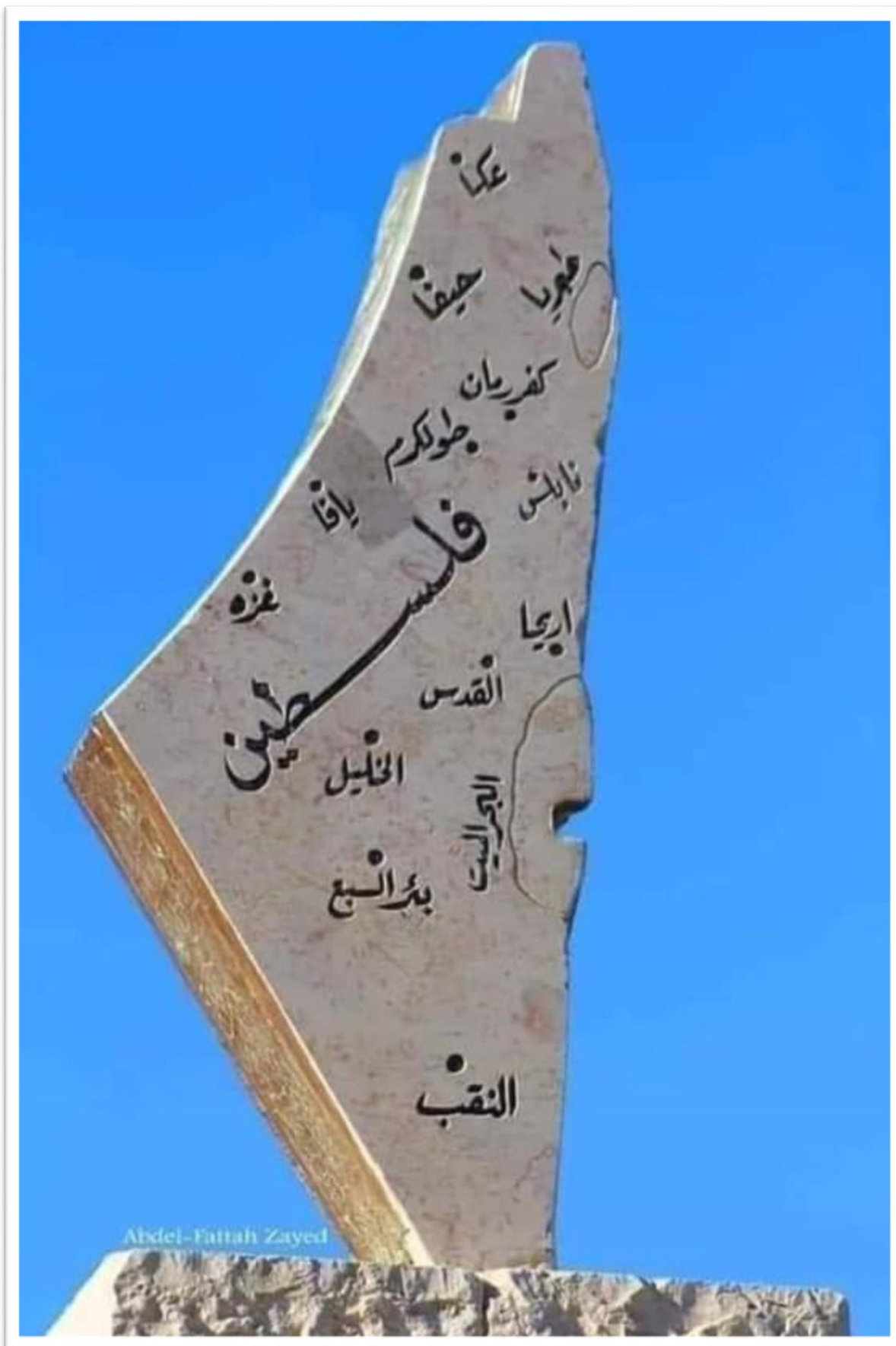
له دې هرڅه وروسته زه یو گونښه سپری يم . د ځوانۍ ټول وخت مې په کور کې تېر کړ ، سروکار مې له کتابونو سره وو ، خو کله چې مې همت ځواب راکړ ، عزم مې کمزوری شو او د عمر په نوي یمو کلونو ورننوتم نو هرڅه راباندې درانده شول .

یو ځل په کال (۱۹۵۳م) په قدس کې اسلامي عام کانفرانس جوړ شوی وو ، د ټولې اسلامي نړۍ نماینده گانو پکې گلچون کړی وو او ماته یې وخت راکړ چې د پیل خبرې وکړم ، ما په هغه خبرو کې وویل :

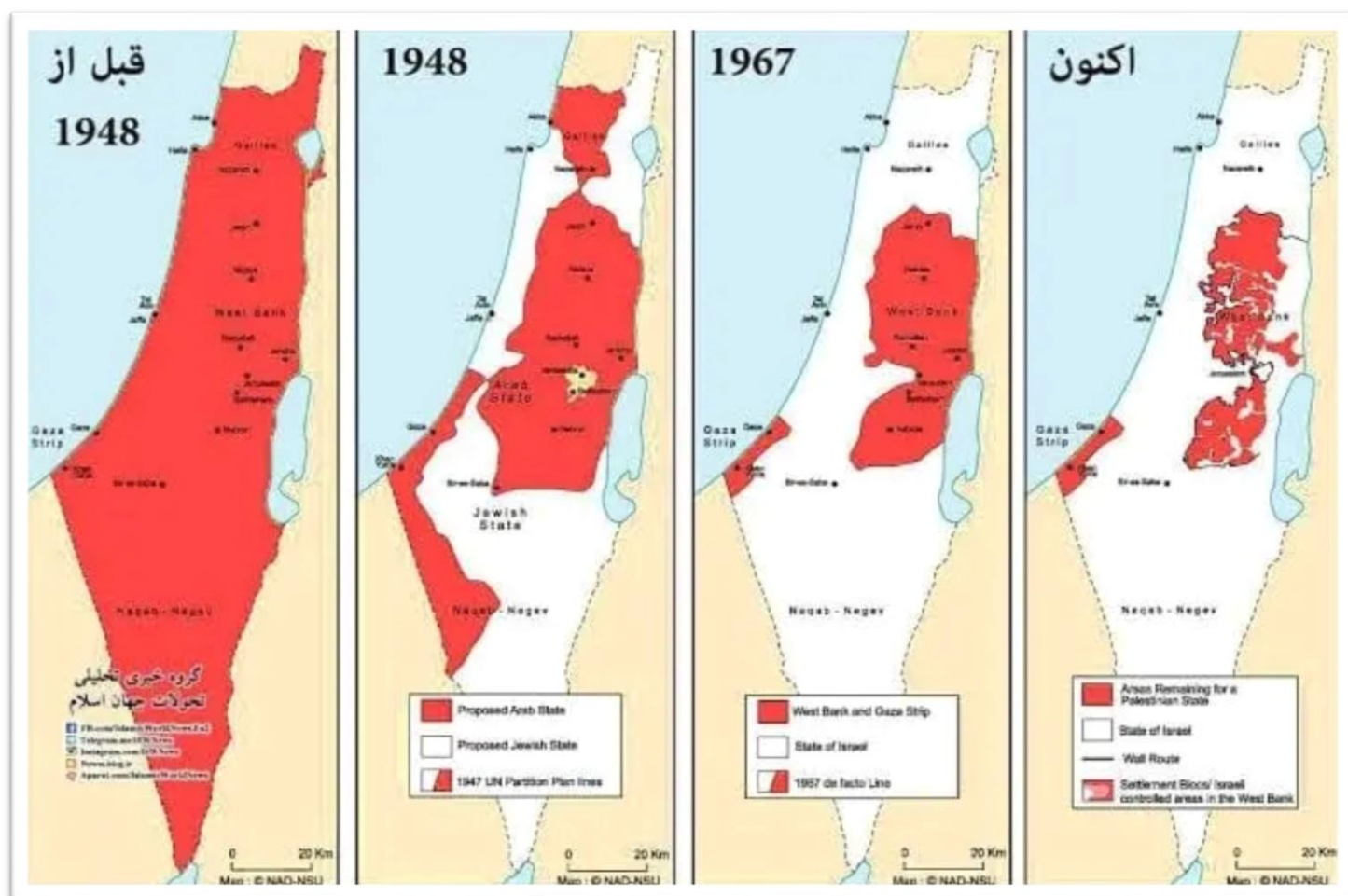
الله -جل جلاله- قران کریم نازل کړی او ساتنه یې په خپله غاړه اخیستې ده ، راتلونکی د اسلام دی او پدې کې کوم شک نشته ؛ ځکه چې د الله -جل جلاله- وعده حقه ده او هغه د خپلې وعده خلاف نه کوي ، که مونږ خپل دین ته راوگرځېدو په جنگ او سوله کې مو د ژوند قانون جوړ کړ ؛ نو الله -جل جلاله- به زمونږ په لاسو مرسته وکړي بری به مو په برخه شي ، د دنیا او آخرت عزتونه به ترلاسه کړو ، او که داسې مو ونکړل نو په بدل کې به نور خلک راولي ، مرسته او بری به د هغوی په برخه شي ، مونږ به لکه د بې وزله یهودو په څېر-نه به د دین او نه به د دنیا شو- الله -جل جلاله- مو دې له داسې حالت نه وساتي .

پای

دامام ابویوسف عالی دارالعلوم بېزاکمالاتي جلال اباد

د فلسطین هېواد اصلي نقشه چې تل به زمونږ په زړونو کې وي.

د وخت په تېرېدو د اسرائیلو اشغال شوې سیمې .
په انځورونو کې توره ساحه د فلسطین او سپینه ساحه د اسرائیلو د اشغال لاندې ده .

اخذلیکونه

۱. پال فنڊلی. (۲۰۰۹م). اسرائیل کی دیده و دانسته فریب کاریان ، خپرندوی: مّی پبلی کیشنز، نوی دهلی-۲۰.
۲. د/ علی الطنطاوی، قصّتنا مع اليهود
۳. م. إسماعیل عبد اللطیف الأشقر أ. مؤمن محمد غازی بسیسو (ذو الحجة/ ۱۴۲۴هـ- فروری/ ۲۰۰۴م). الاغتیالات الصهيونية ضد رموز الشعب الفلسطيني، خپرندوی: مكتبة الشاملة.
۴. محمد احسن بت. (۲۰۰۷م). جدید اسرائیل کی تاریخ ، خپرندوی: علی فرید پرنترز لاهور.
۵. مرتضی شیرودی. (بهار ۱۳۷۸ ...). فلسطین و صهیونیزم، خپرندوی: مرکز تحقیقات اسلامی سپاه.
۶. ورلډ فیکت بک

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**